

Autoreferat

1. Imię i nazwisko:

Anna Maj

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne:

2006 — dyplom doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa (Wydział Filologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach), na podstawie rozprawy doktorskiej *Podróżowanie jako specyficzne doświadczenie percepcyjne w perspektywie komunikacyjnej* [promotor: prof. zw. dr hab. Tadeusz Miczka, recenzenci: prof. dr hab. Piotr Kowalski (UJ), prof. zw. dr hab. Tadeusz Sławek (UŚ)].

2002 — dyplom magistra kulturoznawstwa, specjalność: filmoznawstwo i wiedza o mediach (Wydział Filologiczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach), na podstawie rozprawy magisterskiej *Labirynty hiperprzestrzeni. O formach i znaczeniu meandra w kulturze* (promotor: prof. zw. dr hab. Tadeusz Miczka).

3. Zatrudnienie w jednostkach naukowych lub artystycznych:

od 2019 — adiunkt w Instytucie Nauk o Kulturze, Wydział Humanistyczny, **Uniwersytet Śląski w Katowicach**; 2016-2019 — adiunkt w Zakładzie Komunikacji Kulturowej w Instytucie Nauk o Kulturze i Studiów Interdyscyplinarnych, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach; 2008-2016 — adiunkt w Zakładzie Komunikacji Kulturowej w Instytucie Nauk o Kulturze, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach; 2006-2008 — asystent naukowo-dydaktyczny w Zakładzie Komunikacji Kulturowej w Instytucie Nauk o Kulturze, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach.

2011-2013 — wykładowca w **Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach**, Wydział Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, na podstawie umowy o dzieło (przedmiot *Komunikacja społeczna i organizacja imprez*); 2012-2013 — wykładowca w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Wydział Wokalno-Instrumentalny, na podstawie umowy o dzieło (przedmiot: *Komunikacja społeczna i organizacja imprez*).

2004-2006 — **Fraunhofer-Anwendungszentrum für Logistiksystemplanung und Informationssysteme Cottbus (ALI)**; prowadzenie działań rozwojowych i koordynacyjnych aktywności CRI – Centrum Zrównoważonego Rozwoju i Społeczeństwa Informacyjnego przy Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, finansowanego przez ALI-Fraunhofer, praca na podstawie umowy o dzieło; organizacja seminariów i konferencji międzynarodowych o charakterze naukowym i biznesowym.

Współpraca z instytucjami kultury na podstawie umów o dzieło w zakresie organizacji i animacji kultury, wydarzeń naukowych i artystycznych: Ars Cameralis Silesiae Superioris, Biuro ESK 2016 w Katowicach, Katowice Miasto Ogrodów, Medialab Katowice, BWA w Katowicach, Rondo Sztuki ASP w Katowicach, Kinoteatr Rialto w Katowicach, Kino Amok w Gliwicach, Teatr Zagłębia w Sosnowcu, Warsztaty Kultury w Lublinie, Zachęta w Lublinie i inne.

- 4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.**

Osiągnięcie naukowe, jakie chciałabym przedstawić jako podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy, stanowi autorska **monografia naukowa:**

Anna Maj: *Przemiany wiedzy w cyberkulturze. Badania nad kulturą, komunikacją, wiedzą i mediami*. Seria: Media i Kultura. Wydawnictwo UŚ, Katowice 2021, ss. 408, ISBN (wersja drukowana) 978-83-226-4012-8, ISBN (wersja elektroniczna) 978-83-226-4013-5.

Monografia jest wynikiem moich badań prowadzonych w obszarze nauk o kulturze i badań interdyscyplinarnych, sytuujących się na styku nauk humanistycznych i społecznych. W pracy tej splatają się moje dotychczasowe zainteresowania naukowe, w których można wyróżnić kilka ścieżek badawczych, a zarazem obszarów tematycznych: badania nad **ewolucją mediów wizualnych, audiowizualnych i interaktywnych** oraz **ewolucją percepcji**, badania nad **kulturowymi i społecznymi kontekstami rozwoju mediów i nowych technologii**, badania w obszarze **antropologii mediów** (zwłaszcza mediów mobilnych i Web 2.0, cyborgizacji komunikacji i użytkowania mediów – *user experience*), **badania nad przestrzenią i mediami** (media w podróży, media mobilne, miasto i media, projektowanie interfejsów i interakcji, wizualizacja danych), **badania nad dyskursami medialnymi** (dyskursy mediów, Web 2.0, transhumanizm, paradygmat ubicomp, design i HCI, edukacja medialna, perswazja, polityka danych), **badania nad ewolucją wiedzy i pamięci** w kontekście ewolucji mediów.

Wskazane perspektywy oraz wątki poszukiwań można odnaleźć w całej mojej pracy badawczej, niektóre z nich zostały rozwinięte w postaci bardziej rozbudowanych prac, jak rozprawa doktorska i oparta na jej fragmentach książka doktorska *Media w podróży* (ścieżka: **media i podróżowanie, media i przestrzeń, badania nad ewolucją mediów i percepcji**) czy w postaci cykli artykułów, jak np. cykl dotyczący **transformacji wiedzy w kontekście Web 2.0** (m.in. prace autorskie: *Konstruktywizm społeczny jako ideologia społeczeństwa sieciowego...*, *Transformacje wiedzy. Idee wiki, commons i social bookmarking oraz ich wpływ na redefinicję pojęcia...*, *Folksonomy as the Order of Knowledge. Towards the Ubiquitous Networked Society...*, *Dziennikarstwo społeczne jako nowy trend w kulturze...*, *Mindware: technologie umysłu i umysł technologiczny w perspektywie antropologii mediów i badań nad komunikacją...*, a także powstałe we współpracy z dr. Michałem Derdą-Nowakowskim: *Cyber-Communities in Their Quest for Free Culture. User-Generated Content Portals in the Anthropological Perspective... i Ecosystem of Knowledge: Strategies, Rituals and Metaphors in Networked Communication...* [w obydwu przypadkach udział równorzędny w zakresie koncepcji, badań oraz publikacji wyników]), cykl dotyczący

zjawiska cyborgizacji (m.in. prace autorskie: *Keitai – marginalia jako sens komunikacji...*, *Paratekstualność, cyborgizacja komunikacji i telefonia mobilna. Konteksty antropologii mediów...*, *Intelligent Shoes, Smart Teeth and Lunch with Cyborg. Anthropological Reflections on the Change of Communication Paradigm...*, *From Cyberbricoleurs through Cyber-Leaders to Cyborgs: Emerging Artistic Strategies and Possible Tactics of Reception...*) czy cykl dotyczący **paradygmatu ubicomp i dykursów danych** (m.in. prace autorskie: *Noosphere Reframed: Communication and Cybersociety in the Times of Sentient City, Blogjects and Ubicomp Paradigm...*, *Designing Everyday Life in Sentient City: Privacy, Control and Ubiquitous Technologies...*, *The Role of Retention and Data Analysis in the Ubicomp Paradigm...*, *Przechwytywanie danych: sztuka nowych mediów i cyberaktywizm jako narzędzia oporu wobec kontroli systemów inteligentnych. Wybrane strategie komunikacyjne...*, *Medialaby, fablaby i banki wiedzy jako nowe modele instytucji edukacyjnych i animacyjnych. Problemy i wyzwania...*). Od czasu napisania rozprawy doktorskiej powracam też co pewien czas do tematu **mediów i podróżowania** oraz ich przemian w kontekście **historii i antropologii kultury oraz teorii komunikacji** (m.in. prace autorskie: *Antropologia jako projekt podróży etycznej. Kolonializm, wyprawy badawcze i turystyka masowa w perspektywie komunikacji międzykulturowej...*, *Dyspozytyw w ruchu. O percepcji w podróży...*, *Wiedza i mit w podróży: antropologiczne wyprawy do Obcych...*, *Samoświadomość podróżnika. Kapuściński i jego dekonstrukcja własnego doświadczenia. (Rozważania nad komunikacją międzykulturową)...*, *„Chmury wyobraźni i ładunki informacji”. Prolegomena do fotografii kolonialnej...*, *Wikipedia wiedzy, Travel 2.0 i globalhood...*, *Digital Memories of High-Tech Tourists and Travelling Media: Twittering and Globalhood...*).

Wszystkie te obszary łączą **problemy transformacji percepcji, kultury, komunikacji i człowieka**. Od typowo medioznawczego **zainteresowania percepcją** przeszedłem w stronę szerszego myślenia o problemie działania mediów na człowieka, kierując się coraz bardziej w stronę ich działania **na umysł, poznanie, wiedzę i pamięć**. Nadal bliska pozostaje mi jednak perspektywa antropologii mediów oraz badań nad kulturą i komunikacją.

Kulturowe konteksty przemian komunikacyjnych stanowią oś łączącą różne obszary moich dociekań badawczych, zapoczątkowanych jeszcze w rozprawie doktorskiej. Od zainteresowania powiązaniem **podróżowania, percepcji i sposobów użytkowania mediów** tradycyjnych, masowych i inkorporowania w ten obszar praktyk kulturowych

nowych technologii oraz właściwych im narracji, z czasem przeszłam do badań **procesów kulturowych i społecznych**, zachodzących w Sieci i w szeroko pojętych nowych mediach (obrazem tych zainteresowań są monografie wieloautorskie redagowane i współredagowane m.in. w wydawnictwach zagranicznych, takich jak: Rodopi, Inter-Disciplinary.Net czy Brill, a także w Wydawnictwie Naukowym ExMachina).

Zajmując się komunikacją w sieciach społecznościowych, transformacjami zarówno samych technologii, jak i zachowań komunikacyjnych, starałam się zgłębić szerokie konteksty przemian kultury i społeczeństwa, związane z pojawieniem się społeczeństwa partycypacji i prosumpcji. Stosunkowo wcześniej opisałam przemiany dyskursu dziennikarskiego, a także zmiany w zakresie dystrybucji wiedzy czy konsekwencje zastosowania mikroblogów (zwłaszcza Twittera) w obszarze polityki i dyskursu publicznego, wcześniej też opracowałam temat wpływu mediów mobilnych, zwłaszcza telefonii komórkowej i GPS na zachowania komunikacyjne. Interesowały mnie przemiany rozumienia prywatności pod wpływem mediów, a także powstanie folksonomicznego porządku współdzielenia wiedzy w społeczeństwie sieciowym i przejawy konstruktoryzmu społecznego w Sieci. Dzięki współpracy naukowej z badaczami z sieci naukowej Inter-Disciplinary.Net przygotowałam i zredagowałam też jedną z pierwszych publikacji na temat pamięci cyfrowej w języku angielskim. Wątki te znalazły swój wyraz w monografii habilitacyjnej, dając podstawy do dalszego opracowania koncepcji wikifikacji wiedzy i ewolucji pamięci cyfrowej.

Z czasem zainteresowałam się także potencjałem nowych technologii związanym z rozszerzaniem możliwości umysłu i przekształcaniem sposobów percepcji (w perspektywie **determinizmu technologicznego**), w wyniku czego nawiązałam kontakty naukowe z prof. Derrickiem de Kerckhovem, kontynuatorem myśli Marshalla McLuhana. Współpraca ta pogłębiła moją wiedzę na temat szkoły z Toronto i wpłynęła na uprawianą przeze mnie refleksję naukową, czego ślady można odnaleźć w monografii *Przemiany wiedzy w cyberkulturze*). Wynikiem wspólnych działań badawczych jest książka *Kody McLuhana: topografie nowych mediów*, w tym tłumaczenie jednego z tekstów de Kerckhove'a (*Umysł dotyku. Obraz, ciało, taktylność, fotografia*), a także obszerny wywiad naukowy z prof. de Kerckhovem, przeprowadzony do dwujęzycznej publikacji *Labirynt pamięci. Oblicza zła 1939-2009 / Memory Labyrinth. Faces of Evil 1939-2009* (współautor: dr Michał Derda-

Nowakowski). Współpracowaliśmy także w projektach naukowych powiązanych z popularyzacją badań: w I edycji Dni Nowych Mediów (2008) oraz w projekcie *McLuhan Year in Cybergarden, Transgressing the Senses i Hommage à McLuhan* w ramach obchodów 100 rocznicy urodzin Marshalla McLuhana (projekt został włączony do globalnej sieci wydarzeń *2011 McLuhan Centennial Events*, realizowanych pod patronatem McLuhan Legacy Network oraz do europejskiej sieci *McLuhan in Europe*). Refleksja nad dziedzictwem i rewaloryzacją myśli z kręgu determinizmu poszerzyła moje spojrzenie na media społecznościowe, ale też sprawiła, że zajęłam się naukowo również **transgresjami zmysłów i technologiami wspierającymi osoby niepełnosprawne**. Moje zainteresowania doprowadziły mnie do uczestnictwa w projektach z zakresu *assistive technologies*, poszerzających badania nad technologiami informatycznymi i komunikacyjnymi (ICT) dla osób z różnymi dysfunkcjami (w sieciach naukowych Enable i CVHI, we współpracy m.in. z prof. Marion Hersh z University of Glasgow). Prowadzone w ramach tych interdyscyplinarnych zespołów badania pogłębiły moje rozumienie problemów kulturowych i komunikacyjnych, a także świadomość wyzwań stojących przed projektantami i inżynierami, realizującymi projekty informatyczne z tego obszaru.

Te działania zaowocowały kilkoma publikacjami i zwróciły moją uwagę także na obszar swobodnego laboratorium nowych technologii, jakim jest przestrzeń **designu** [projektowanie interfejsów i projektowanie interakcji (HCI), *user experience* (UX)] i **sztuki nowych mediów**. Stały się one dla mnie ważnym polem badawczym, które mnie nieustannie inspiruje. W tym zakresie opublikowałam kilka artykułów (m.in. prace autorskie: *Transgresje zmysłów w epoce augmentacji technologicznej. Design for all i assistive technologies...*, *O możliwości kina biologicznego i post-ludzkiego. Między etologią, assistive technologies i cybersztuką...*, *Powłoka, ciało i kod jako przedmiot hackingu. Nowe oblicza wyobraźni i kreatywności w dobie ubicomp...*, *Definiowanie miasta i miejsca w wizjach architektonicznych. Rozważania na przykładzie Zakopanego i Manhattanu...*, a także powstałe we współpracy z dr. Michałem Derdą-Nowakowskim: *Anthropology of Accessibility. Perceptual Problems of Human-Computer Interactions...*, a następnie *Anthropology of Accessibility. Further Reflections on Perceptual Problems...* [udział równorzędny w zakresie koncepcji, badań oraz publikacji wyników]). Przygotowałam i przeprowadziłam także projekty badawcze w obszarze sztuki nowych mediów, m.in. projekt *Digital Arts* w Inter-Disciplinary.Net w Mansfield College w Oxford University. Pozwalając na refleksję nad kulturowymi, percepcyjnymi i filo-

zoficznymi kontekstami rozwoju mediów, sztuka nowych mediów okazała się przestrzenią poszukiwań, która uwrażliwiła mnie nieoczekiwanie na dyskursywny, a nawet polityczny aspekt aktywności cyberartystów, naukowców i promotorów nowych technologii, działających w obszarze biznesu IT i tzw. trzeciej kultury. Zaowocowało to moim rosnącym zainteresowaniem cyberaktywizmem, strategiami subwersywnymi i kontrsystemowymi użytkowników nowych technologii i ich twórców (m.in. ruchu DIY i medialabów). Nawiązałam współpracę z Medialabem Katowice od początku jego istnienia (2012), którą kontynuuję w różnych formach (w obszarze działań naukowych, dydaktycznych i popularyzacyjnych).

Wprawdzie w monografii *Przemiany wiedzy w cyberkulturze* celowo nie przedstawiałam szczegółowych analiz medioznawczych określonych przekazów audiowizualnych czy artefaktów sztuki nowych mediów, nadając pracy charakter teoretyczny, jednak bez wieloletnich obserwacji tej przestrzeni kreatywności i zarazem przestrzeni komunikacji kulturowej moje zainteresowania ewolucją wiedzy nie znalazłyby dopełnienia w obszarze przemian sposobów konceptualizacji wiedzy. To działania artystów z obszaru sztuki nowych mediów uświadomiły mi bowiem dyskursywny i temporalny charakter współczesnych artefaktów kulturowych, w tym nowych mediów i technologii. Przeszłam swoistą ewolucję od zainteresowania samymi technologiami i percepcją, ku zainteresowaniu strategiami artystycznymi i komunikacyjnymi oraz procesem projektowania doświadczenia użytkownika, a w konsekwencji także współtworzeniem protechnologicznego dyskursu publicznego. W moich pracach badawczych zaczęły pojawiać się tematy **cyberaktywizmu, kontroli i oporu, polityki komunikacji, języka mediów, dyskursów danych** (m.in. wspomniany *cykl o ubicomp* oraz *cykl artykułów o perswazji i języku mediów: Przestrzeń danych: między projektowaniem informacji a manipulacją. Analiza specyfiki przekazów infograficznych na przykładzie portalu Visualizing Palestine..., Mapy Google jako nowy model kognitywny. O imperium, które zbudowało mapę w skali 1:1, jego strategiach wizualizacyjnych i polityce..., Transformacje języka polityki a media (1918-1939): prezydenckie przemówienia radiowe i dyskurs publiczny II RP..., Wtórna oralność jako wielki powrót ars rhetorica. Perswazja w mediach społecznościowych w komunikacji politycznej...*). Badania w tym ostatnim obszarze niewątpliwie będę kontynuować, a książka *Przemiany wiedzy w cyberkulturze* nakreśla i przybliża horyzont przemian kulturowych i ewolucyjnych w zakresie procesów mentalnych, stanowiący podwalinę dla pojawiających się dyskursów.

Monografia habilitacyjna stanowi zwieńczenie moich dotychczasowych badań nad **ewolucją wiedzy i pamięci pod wpływem nowych technologii komunikacyjnych**, a także badań w obszarze **transformacji konceptualizacji wiedzy**. **Pracę naukową nad dyskursami danych** będę kontynuować, biorąc pod uwagę ustalenia w obydwu tych obszarach.

Badania w zakresie **transformacji wiedzy w cyberkulturze** rozpoczęłam tuż po doktoracie, jednak temat ten okazał się na tyle wymagający, że musiałam prowadzić go w pewnych odstępach czasowych. Pozwoliło to na rozszerzenie moich poszukiwań na wszystkie opisywane pola badawcze, wśród których niewątpliwie istotne jest krzyżowanie się zainteresowania mediami, procesami mentalnymi i percepcyjnymi, przestrzenią i technologiami w nią wpisanymi, obszarem kreacji i komunikacji, wreszcie różnymi dyskursami społecznymi współtworzonymi poprzez media, w mediach i dla mediów. Kolejno zajmowałam się zatem obszarem transformacji wiedzy, powstaniem pamięci cyfrowej, cyborgizacją (możliwości ciała i umysłu, zwłaszcza percepcji) człowieka, mediami i przestrzenią, procesami interakcji, systemami nadzoru i kontroli, procesami kreacji mediów i edukacją medialną, perswazją i manipulacją, działaniami oddolnymi i subwersywnymi, polityką komunikacji.

Wpływ na moją perspektywę badawczą miały niewątpliwie takie czynniki, jak: **praca w interdyscyplinarnym zespole** kierowanego przez prof. zw. dr hab. Tadeusza Miczkę Zakładu Komunikacji Kulturowej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, którego badania skupiały się na nowych mediach w kontekście antropologicznym, komunikacyjnym, językowym i edukacyjnym; **współpraca naukowa** z prof. Derrickiem de Kerckhovem (University of Toronto), która rozwinęła się w wyniku moich zainteresowań perspektywą teoretyczną determinizmu technologicznego oraz pogłębiła moje rozumienie transformacji współczesnych mediów, m.in. wspólna praca nad książką rozpoczęta w Katowicach, prowadzona w czasie stażu w Toronto i spotkań projektowych w ramach Ars Electronica w Linzu; długotrwała współpraca z innymi badaczami, jak dr Michał Derda-Nowakowski (Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Śląski) i dr Daniel Riha (Uniwersytet Karola w Pradze), prof. Marion Hersh (University of Glasgow), prof. Dobrosława Wężowicz-Ziółkowska (UŚ); **badania prowadzone w ramach sieci naukowych** Cultmedia, Inter-Disciplinary.Net, Enable, CVHI; a także **prace nad lokalnymi projektami**, wśród których szczególnie istotne były projekt dla miasta Katowice w ramach konkursu ESK 2016 i współpraca z Medialabem Katowice. Perspektywy te uzupełniały się w naturalny sposób w moich badaniach,

a jednocześnie sprzyjały rozwijaniu wątków związanych z analizą mediów w szerszym kontekście historycznym, ewolucją wiedzy i percepcji, różnymi obszarami kultury (wiedza naukowa, wiedza potoczna, sztuka, design, technologie, percepcja i poznanie, komunikacja). Oprócz determinizmu technologicznego ważną inspiracją teoretyczną stały się dla mnie także: refleksja antropologiczna oraz spojrzenie na kulturę w perspektywie koncepcji memetyki. Wszystkie te perspektywy i doświadczenia badawcze wpłynęły bezpośrednio na wyznaczenie obszaru i ujęcie przedmiotu badań, przedstawione w *Przemianach wiedzy w cyberkulturze*.

Moje badania dotyczą **dynamicznych transformacji technologicznych, medialnych i percepcyjnych**, jakim podlega kultura współczesna, a zatem sytuują się w obszarze wymagającym pod względem poznawczym i generującym problemy natury definicyjnej i teoretycznej. Interesujące mnie procesy rewolucji medialnych, transformacji kulturowych, ewolucji percepcji i myślenia, a także poznania naukowego są przecież obszarami, które jednocześnie badamy i w których uczestniczymy jako aktorzy w procesie komunikacji, użytkownicy mediów, uczestnicy kultury. Obserwowałam i uczestniczyłam w rozwoju społeczeństwa Sieci, popularyzacji i ewolucji mediów mobilnych w obszarze podróżowania, powstawaniu Web 2.0 i działań partycypacyjnych opartych na folksonomii, a także nowych kompetencji medialnych i cyfrowych, rozwoju technologii *ubicom* i kultury algorytmicznej, wreszcie procesach cyborgizacji i propagacji idei transhumanizmu, zarówno w obszarze praktyk kulturowych, jak i refleksji naukowej nad nimi.

W obszarze badań nad **cyborgizacją i transhumanizmem** znaczące dla mojej refleksji przedstawionej w *Przemianach wiedzy w cyberkulturze...* okazały się **spotkania naukowe** z prof. Kevinem Warwickiem w czasie II Dni Nowych Mediów, z prof. Stevem Mannem w jego laboratorium w czasie stażu w Kanadzie, a także spotkania z Eduardo Kacem i Stelarkiem w czasie Ars Electronica). W kontekście **refleksji nad dziennikarstwem danych i analityką kulturową** istotne były natomiast konferencje w ramach Ars Electronica, podczas których przeprowadziłam rozmowy z prof. Lvem Manovichem, prof. Malcolmem McCullough, prof. Dietmarem Offenhuberem oraz wywiad naukowy z Julianem Assangem. Obserwacje i refleksje zostały pogłębione dalszymi lekturami i przemyśleniami, jednak bez uczestnictwa w międzynarodowej debacie naukowej i festiwalach sztuki mediów, niewątpliwie nie byłyby one tak ukierunkowane. Z kolei prace w ramach sieci naukowej Cultmedia i współpraca z czasopismem „Transformacje” sprofilowały moje myślenie w obszarze

socjologii wiedzy i filozofii mediów oraz transformacji procesów społeczno-kulturowych i ekonomicznych.

Uczestnicząc w przemianach mediów i kultury, skupiając się w refleksji na procesach dziejących się tu i teraz, starałam się dostrzegać elementy wzorów kultury, które dają pewną ciągłość, są wynikiem przetworzenia, ewolucji lub wręcz poszukiwania pewnych stałych elementów lub wartości. Wiąże się to z zainteresowaniem antropologią i historią kultury oraz historią mediów i memetyką. Paradoksem, obecnym zatem w moich badaniach i w prezentowanej monografii jest współistnienie namysłu nad innowacyjnymi i najnowszymi elementami kultury oraz próba osadzenia ich w tradycji i historii kultury. Nie zawsze połączenia te są oczywiste z perspektywy medioznawstwa, jednak moim zdaniem są one konieczne.

Celem monografii *Przemiany wiedzy w cyberkulturze* było przedstawienie **cyberkulturowych przemian wiedzy i jej konceptualizacji** w interdyscyplinarnej perspektywie badań nad kulturą, komunikacją, wiedzą i mediami. Istotą moich poszukiwań była chęć ukazania możliwie szerokich kontekstów kulturowych i komunikacyjnych tych przemian. Chciałam sprawdzić, jak ewoluowały praktyki wiedzy i w jaki sposób zmieniły się konceptualizacje pojęć z „piramidy wiedzy”: *dane, informacja, wiedza, mądrość*. Moim celem było też przybliżenie strategii kulturowych radzenia sobie z gromadzeniem, analizowaniem, przetwarzaniem i dystrybucją wiedzy. Nie do końca oczywiste było dla mnie od początku to, że praca będzie tematyzować **napięcie pomiędzy porządkiem i chaosem**, wynikające z odmiennych tradycji i perspektyw badawczych oraz licznych transdyscyplinarnych i interdyscyplinarnych prób objęcia jej opisem naukowym w różnych epokach i kontekstach technologicznych. Jednak w miarę zagłębiania się w problematykę, dochodziłam do wniosku, że właśnie to napięcie pomiędzy strategiami porządkowania wiedzy obecnymi w kulturze i chaosem, czy też nieporządkiem (*messiness*), właściwym środowisku sieciowemu jest właśnie ukrytym tematem wartym opisu oraz istotą zachodzących przemian.

Cyberkultura niewątpliwie uwypukliła konieczność nieustannego poszukiwania odpowiedzi na pytania o wiedzę i poznanie oraz ich transformacje, zachodzące pod wpływem dynamicznego rozwoju mediów i nowych technologii. Moim celem było ukazanie **zmiany współczesnego podejścia do wiedzy, wynikającej właśnie z jej usieciowienia**, pojawiania się nowych kanałów komunikacyjnych i praktyk społecznych, redefiniujących relacje społeczne, procesy kulturowe i ekonomiczne. Jednocześnie zależało mi na **połączeniu**

namysłu nad historią kultury i nad najnowszymi technologiami, redefiniującymi nie tylko współczesność, ale też przyszłość komunikacji kulturowej.

Książkę zdecydowałam się podzielić na dwie części, opisujące ewolucję wiedzy w cyberkulturze i związane z nią praktyki oraz współczesne przemiany konceptualizacji wiedzy, jakie zaszły we wczesnej i późnej cyberkulturze. Część pierwsza ma charakter problemowy i składa się z trzech rozdziałów, które prezentują tradycyjne (rozdział 1.) i współczesne (rozdziały 2. i 3.) sposoby organizacji wiedzy oraz wypracowane w różnych epokach historycznych strategie mentalne i praktyki poznawcze. Szczególną uwagę poświęciłam cyberkulturowym przemianom kognitywnym i współczesnym procesom ukazującym transformacje wiedzy pod wpływem nowych technologii. Część drugą, która ma charakter przeglądowny, stanowią trzy rozdziały, opisujące konteksty teoretyczne tej ewolucji z różnych perspektyw. Przedstawiłam tu koncepcje w układzie koncentrycznym: od perspektyw najszerszych, metanaukowych, przez szerokie ujęcia o charakterze kulturowym, społecznym i technicznym, po wąskie, *stricte* medioznawcze podejścia. Wychodząc od teorii i definicji najbardziej rozpowszechnionych i klasycznych, wywód zmierza ku koncepcjom specjalistycznym, współczesnym i najdalej wybiegającym w przyszłość.

Część pierwsza pracy koncentruje się na **przemianach praktyk wiedzy**. Rozdział 1. przybliży interdyscyplinarny obszar, jaki stanowią badania nad kulturą, komunikacją, wiedzą i mediami. Przedstawiłam tu wybrane wątki historyczne i teoretyczne rozwoju tego obszaru studiów, zwłaszcza przedcyberkulturowe praktyki wiedzy, które koncentrowały się na napięciu między sposobami porządkowania i klasyfikowania wiedzy, tworzenia typologii, modeli, paradygmatów i metafor, dotyczyły fragmentacji i specjalizacji oraz interdyscyplinarności. Moim celem było tu powiązanie historycznie i kulturowo uwarunkowanych kategorii porządkujących wiedzę z podejściem interdyscyplinarnym obecnym w badaniach nad kulturą, komunikacją, wiedzą i mediami oraz wskazanie zakorzenienia współczesnych praktyk kulturowych, komunikacyjnych i kognitywnych w historycznokulturowych sposobach myślenia zarówno na poziomie podstawowych kategorii poznawczych, jak i strategii mentalnych. Zebrałam tu rozproszone wątki i poddałam je autorskiej systematyzacji. Rozwój kultury, metod poznania oraz studiów nad omawianym obszarem zjawisk nie przebiegał bowiem w prosty i uporządkowany sposób. Spojrzenie w przeszłość praktyk wiedzy stanowi istotny kontekst

dla obserwacji współczesnych sposobów jej gromadzenia i porządkowania oraz innych operacji na danych, informacji i wiedzy.

Rozdziały 2. i 3. zawierają autorskie ujęcie przemian kognitywnych i transformacji wiedzy w cyberkulturze. W rozdziale 2. zajęłam się strategiami kognitywnymi i kompetencjami komunikacyjnymi współczesnego użytkownika mediów cyfrowych. Zaprezentowałam również autorskie spojrzenie na problem rozwoju pamięci cyfrowej (wraz z typologią jej cech) oraz na ewolucję inteligencji – od biologicznej, przez sztuczną, po rozszerzoną. Pamięć i inteligencja oraz skoncentrowane wokół nich działania stanowią nieodłączny element cyberkulturowych praktyk wiedzy, redefiniujący rozumienie i percypowanie technocodzienności na poziomie intymnym, indywidualnym oraz społecznym.

Najważniejszą część wywodu stanowi zaprezentowana w rozdziale 3. analiza ewolucji wiedzy naukowej i potocznej w cyberkulturze. Opisałam tu dwa podstawowe – moim zdaniem – procesy, które można dziś zaobserwować: algorytmizację poznania i wikifikację wiedzy. Pierwszy proces przedstawiłam w odniesieniu do analizy *big data*, drugi – do zjawiska folksonomii. Wikifikacja i algorytmizacja przenikają współczesne procesy mentalne, praktyki wiedzy i jej konceptualizacje, zarówno w obszarze wiedzy potocznej, jak i wiedzy naukowej. Wnioskowanie o istotności tych procesów w odniesieniu do ewolucji wiedzy przedstawiłam na podstawie wieloletniego uczestnictwa w rozwoju cyberkultury oraz prawie dwóch dekad obserwacji rozwoju sztuki nowych mediów i komunikacji medialnej. Jest to autorskie ujęcie transformacji wiedzy w cyberkulturze, wynikające z moich doświadczeń badawczych i interdyscyplinarnych poszukiwań. Istotą zauważonych przemian jest rewolucja kategorii chaosu, która nastąpiła za sprawą Sieci, mimo jednoczesnego wzmocnienia nowymi narzędziami technicznymi idei porządkowania wiedzy.

Ewolucja wiedzy w cyberkulturze staje się widoczna szczególnie w zestawieniu z praktykami wiedzy wypracowanymi kulturowo w poprzednich epokach. Dzięki takiemu porównaniu współczesne procesy okazują się logicznym następstwem wcześniejszych, niekoniecznie bezpośrednio powiązanych, działań lub – czasem – ich zaprzeczeniem. Zyskują zatem nowe sensy. Cyberkulturowe praktyki społeczne i nowe technologie uzupełniają się, prowadząc do sprawniejszych procedur mentalnych, które pomagają opanować skomplikowaną rzeczywistość współczesną.

Część druga pracy poświęcona została **cyberkulturowym przemianom konceptualizacji wiedzy pod wpływem mediów**. Przybliżam tu różne sposoby rozumienia wiedzy, reprezentowane przez badaczy o odmiennych podejściach, wywodzących się z wielu dyscyplin. Rozdziały 4., 5. i 6. zawierają wybrane przeze mnie definicje i koncepcje ukazujące wielowątkowość sposobów myślenia o danych, informacji i wiedzy w namyśle badawczym. Pojawiły się one w ciągu kilku dekad, niemal równolegle do pierwszych teorii, wynalazków i technologii, które przyczyniły się do powstania i rozwoju cyberkultury.

Podejścia interdyscyplinarne, multidyscyplinarne i transdyscyplinarne krzyżują się w pracy, choćby z uwagi na to, że część rozważań dotyczy ustaleń w obrębie określonej dyscypliny, które nie przenikają do innych, natomiast część podlega transferowi między dyscyplinami oraz opiera się na wymianie i uzupełnieniach dokonywanych przez badaczy reprezentujących różne dyscypliny czy wręcz dziedziny. Można to dostrzec w rozdziale 4., w którym opisuję – przyjmując optykę multidyscyplinarną – rozumienie kilku wspólnych terminów w badaniach nad teorią komunikacji, zarządzaniem wiedzą w ekonomii i równolegle prowadzone rozważania w obszarze informatologii (pola te zasadniczo – choćby z powodów instytucjonalnych i teleologicznych – nie przenikają się). Dokonując preselekcji teorii i definicji obecnych w tych dyscyplinach, zwracam przy tym uwagę na to, co istotnego wnoszą te odmienne podejścia do prowadzonych tu rozważań kulturoznawczych na temat wiedzy. Zestawienie koncepcji obecnych w różnych dyscyplinach miało zarazem uświadomić, jak bardzo odmiennie definiowane bywa opisywane tu zjawisko. Rozumienie pojęcia wiedzy zależy od kontekstu poznawczego i kompetencji podmiotu poznającego. Mając tego świadomość, starałam się ukazać możliwie szeroki horyzont podejść badawczych i kontekstów kulturowych, które są podstawą dla przedstawionej w rozdziale 3. autorskiej koncepcji ewolucji wiedzy w cyberkulturze. Zasadniczo w pracy opowiadam się za podejściem interdyscyplinarnym i transdyscyplinarnym, to bowiem na styku dyscyplin rodzą się – w przypadku zjawisk i procesów z zakresu kultury, mediów i komunikacji – ciekawe ujęcia i koncepcje. Dotyczy to zwłaszcza tych fenomenów, które mają już wprawdzie swoje miejsce w historii kultury, jednak podlegają dynamicznym przemianom pod wpływem zmieniających się technologii komunikacyjnych. Zawsze interesowały mnie takie tematy badawcze, które mieściły się **na styku dyscyplin i niosły pewne ryzyko poznawcze**. Założyłam i tym razem, że skoro przedmiot badań zanurzony jest w wieloaspektowym

świecie technocodzienności, nie można ograniczać spojrzenia badawczego do jednej wąskiej dyscypliny i jednej optyki. W każdym razie jestem zdania, że jest to niemożliwe bez spłaszczenia obiektu badań, bez naruszania jego wieloaspektowości. Dlatego ujęcia interdyscyplinarne, multidyscyplinarne i transdyscyplinarne przenikają się w *Przemianach wiedzy w cyberkulturze*.

Rozdział 4. traktuje o dyscyplinach, teoriach i terminach, podstawowych dla zrozumienia tematu badawczego. Opisałam tu istnienie pewnego chaosu terminologicznego w teorii komunikacji i pokrewnych dyscyplinach badawczych, zmienne konteksty kulturowe i przemiany podstawowych terminów, różne spojrzenia na komunikację i informację, wynikające z odmiennych perspektyw poznawczych. Szczególnej analizie poddałam kluczowe terminy piramidy wiedzy: „dane”, „informacja”, „wiedza”, „mądrość”. Przedstawiłam sposoby rozumienia terminów w zarządzaniu wiedzą i w informatologii – dwóch metanaukach zajmujących się wiedzą i informacją. Z konieczności odnosiłam się tu do badań i pojęć mających swe miejsce w podręcznikach z zakresu teorii komunikacji czy teorii kultury. Staralam się jednak ukazać ich wieloznaczność poprzez przyjęcie optyki multidyscyplinarnej – sięgnięcie do tych dyscyplin, które analizują informację i wiedzę z różnych perspektyw, choć nie zawsze wchodzi ze sobą w interdyscyplinarny dialog (jak chciałby kulturoznawca, który postrzega je jako części kultury i różne spojrzenia na jedno zjawisko kulturowe). Sięgając zatem do pojęć podstawowych, zamierzałam podkreślić ich niejednoznaczność i wieloaspektowość, a także wskazać problemy, które wynikają z jednej strony z funkcjonowania w obiegu wiedzy podanej fragmentacji i specjalizacji, z drugiej strony – z używania jako terminów słów posiadających swe znaczenia także w słowniku potocznym, codziennym. *Komunikacja, dane, informacja, wiedza, mądrość* to terminy zarazem klasyczne, pozornie proste i zrozumiałe, jednak w istocie – gdy się im dokładniej przyjrzeć – wieloznaczne.

Rozdział 5. dotyczy wczesnocyberkulturowych sposobów rozumienia terminów: „dane”, „informacja” i „wiedza” w badaniach nad kulturą, komunikacją i mediami. Celowo wybrałam tu cztery – uznane przeze mnie za najważniejsze w kontekście współczesnej kultury – ujęcia klasyczne: cybernetyka i antropologia oraz determinizm technologiczny i konstruktywizm społeczny. Podjęłam próbę przypomnienia i reinterpretacji pewnych wątków obecnych w opisanych tradycjach teoretycznych, które mogą stanowić interesujące odniesienia dla refleksji nad współczesnym kontekstem technokulturowym. Myślenie cyber-

netyczne ujawnia sposoby konceptualizacji omawianych terminów w teorii informacji. Myślenie antropologiczne odkrywa analogiczne konceptualizacje w obrębie teorii kultury. Z kolei myślenie deterministyczne (teoria medium) i myślenie konstruktywistyczne (socjologia wiedzy, teoria nauczania) ukazują odrębne perspektywy postrzegania relacji między mediami i kulturą. Niedostrzegana często komplementarność tych ujęć ujawnia najważniejsze z perspektywy cyberkultury sposoby rozumienia informacji i wiedzy.

Zdecydowałam się wyjść od teorii informacji, następnie przeszłam do wyboru wątków z zakresu antropologii, próbując ukazać pewną – moim zdaniem – obiecującą ścieżkę teoretyczną: przejście od cybernetyki, przez teorię informacji, do neoewolucjonizmu i memetycznego ujęcia kultury. Taki nieoczywisty trop teoretyczny wydał mi się interesujący – wnosi bowiem nowe aspekty do rozważań nad mediami i komunikacją w dobie cyberkultury. Autorzy podręczników teorii komunikacji nie prezentują jej rozwoju w taki sposób.

Powodem powrotu do klasycznych teorii kultury, wiedzy, komunikacji i informacji było przeświadczenie, że współczesność mediów cyfrowych – choć wydaje się wciąż taka nowa i inna od tego, co było wcześniej w kulturze – jednak jest silnie zakorzeniona w jej historii poprzez stabilność pewnych kodów kultury, wzorców kognitywnych, sposobów myślenia, które są rodzajem przystosowań ewolucyjnych. Moim celem było ożywienie klasyki teorii komunikacji (cybernetyka), kultury (antropologia), mediów (determinizm) i wiedzy (konstruktywizm) poprzez powiązanie ich konstatacji ze współczesnością, ale też swoiste przejrzanie się w ich lustrze, które umożliwia stwierdzenie, czy wraz z rozwojem i dojrzewaniem cyberkultury ewoluowało rozumienie wiedzy oraz związanych z nią podstawowych terminów i kategorii poznawczych. Teksty klasyczne często tłumaczyłam z oryginałów, by odnaleźć ich sensy pominięte w dotychczasowych tłumaczeniach, powstałych w innym kontekście społeczno-technologicznym. Sam dobór koncepcji i ich zestawienie mają charakter autorski.

Rozdział 6. ukazuje późnocyberkulturowe sposoby rozumienia terminów: „dane”, „informacja” i „wiedza” w badaniach nad kulturą, komunikacją i mediami w ujęciu węższym, prezentuje bowiem wybrane wątki we współczesnym medioznawstwie. Ukazałam tu cztery najważniejsze inspiracje interdyscyplinarne: dziennikarstwem, socjologią, *data science* i futurologią. Koncepcje te, rzadko łączone w refleksji naukowej, stanowią *de facto* różne aspekty współczesnych przemian konceptualizacji wiedzy, dla których wspólne jest dowartość-

ciowanie roli danych, traktowanych jako element podatny na obliczenia i obiektywizację naukową. Ukazany został tu cały szereg problemów wynikających z technologii cyfrowych, od *fake newsów*, przez wycieki danych (*data leaks*), *crowdsourcing*, dziennikarstwo danych, społeczeństwo informacyjne, społeczeństwo sieci i społeczeństwo algorytmiczne, *big data*, naukę opartą na danych (*data-driven science*), humanistykę cyfrową i analitykę kulturową, po transhumanizm, cyborgizację, *ubicomp* i sztuczną inteligencję. Dokonałam analizy tych zjawisk ze względu na ich istotność dla współczesnych przemian wiedzy, zachodzących pod presją technologii. Szerokie spojrzenie na zjawiska technokulturowe i nowe perspektywy badań naukowych pozwala dostrzec przemiany nie tylko wiedzy, ale i jej konceptualizacji w cyberkulturze.

Poddałam tu też pod rozagę kwestię, czy można dziś obserwować ewolucję terminów, czy raczej wielość równoległych perspektyw poznawczych, a także dlaczego – moim zdaniem – badania kulturowe nad nowymi mediami należy rozszerzyć o refleksję nad wiedzą. Na zakończenie zaproponowałam panoramiczne ujęcie cyberkulturowych praktyk wiedzy w relacji do analogicznych form historycznych. Obydwie części pracy i zawarte w nich analizy wskazują na doniosłość obserwowanych obecnie technopochodnych przemian wiedzy i jej konceptualizacji dla procesów kulturowych i społecznych. Obecność nowych mediów i technologii w życiu współczesnego człowieka odciska swój ślad na jego procesach kognitywnych, percepcji i rozumieniu świata. Zmiany te są istotne, lecz często niedostrzegane, gdyż następują stopniowo i mają subtelny charakter. Zajmując się bardziej widocznymi i – często – spektakularnymi aspektami współczesnych przemian technologicznych, tracimy z oczu najważniejsze, choć subtelnie się ujawniające przemiany sposobów myślenia. Tymczasem cyberkulturowe *praktyki wiedzy* ewoluowały w stosunku do historycznych form gromadzenia, porządkowania i dzielenia się wiedzą. Historycznie wypracowane techniki radzenia sobie z danymi, informacją i wiedzą były wprawdzie swoistymi kulturowymi akceleratorami, jednak współczesne media, a zwłaszcza komputer i Sieć stanowią akceleratory wiedzy nieporównywalnie sprawniejsze niż narzędzia poprzedniej generacji.

Praca *Przemiany wiedzy w cyberkulturze* wpisuje się w tematy badawcze w obszarze nauk o kulturze, z naciskiem na badania medioznawcze i komunikologiczne, uzewnętrznia jednak także moje zainteresowanie badaniami pokrewnymi, m.in. badaniami z zakresu

socjologii i antropologii wiedzy, teorii informacji (w ujęciu cybernetycznym i informatologicznym) i zarządzania wiedzą (w ujęciu ekonomicznym), edukacji medialnej oraz filozofii mediów. Było to zamierzenie ryzykowne, jednak właśnie takie interdyscyplinarne i transdyscyplinarne podejścia, niosące pewne ryzyko tematy i projekty wydają mi się warte zgłębiania i podejmowania. Dynamiczny i wielaspektowy obszar badawczy, jakim się zajmuję, wymaga takiej postawy badawczej, a badacz ponosi konsekwencje przyjęcia takiej perspektywy. Niewątpliwie jedną z tych konsekwencji jest obszerność opracowania tematu i potencjalnie nieskończony charakter refleksji, która opisuje zmieniający się przedmiot badań. Moim celem było **poszerzenie oglądu kulturoznawczego** na obszary wymykające się refleksji medioznawczej, a jednocześnie mocno powiązane z istotą mediów i przemian mentalnych, będących ich konsekwencją. Z drugiej strony książka zaprasza czytelników o innych kompetencjach badawczych do spojrzenia na współczesne media i człowieka w perspektywie przemian kulturowych praktyk wiedzy. Logiczną kontynuacją tej ścieżki badawczej będzie przyjrzenie się dyskursom mediów, z naciskiem na dyskursy danych, niezwykle silnie ujawniające się w czasach globalnych kryzysów. Będzie to już jednak przedmiotem kolejnej monografii, również z pogranicza badań kultury, wiedzy, mediów i komunikacji.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Od początku działalności naukowej było dla mnie oczywiste, że – ze względu na moje zainteresowania badawcze procesami o charakterze globalnym – będę ją podejmować zarówno w kraju, jak i za granicą. Jednocześnie istotne dla mnie było również osadzenie refleksji kulturoznawczej w praktykach kulturotwórczych, prowadzonych we współpracy z instytucjami naukowymi i instytucjami kultury, mediami i towarzystwami naukowymi.

W czasie pracy badawczej prowadziłam **działalność publikacyjną**. Dotychczas **jestem autorem** 2 polskojęzycznych monografii autorskich (*Media w podróży*, Wyd. Naukowe ExMachina oraz *Przemiany wiedzy w cyberkulturze*, Wyd. UŚ); **redaktorem bądź**

współredaktorem naukowym 9 monografii zbiorowych, w tym: **5 zagranicznych anglojęzycznych** monografii zbiorowych z zakresu nowych mediów, pamięci cyfrowej oraz cyberkultury, opublikowanych w wydawnictwach: Brill (Leiden), Rodopi (Amsterdam – New York) oraz Inter-Disciplinary Press (Oxford), przy czym trzy z redagowanych lub współredagowanych przeze mnie monografii w ID Press zostały wydane ponownie w prestiżowej serii w Brill, oraz **4 polskojęzycznych** monografii zbiorowych, wydanych w Wydawnictwie Naukowym ExMachina oraz w Wydawnictwie Uniwersytetu Śląskiego; **redaktorem naukowym trzech serii naukowych** (serie: Medioznawstwo i Zeszyty Komunikacji Kulturowej w WN ExMachina i seria: Media i Kultura w WUŚ); **autorem 42 i współautorem 2 artykułów naukowych** (34 polskojęzycznych, 8 anglojęzycznych, z czego kilka w dwóch wersjach: wersji referatowej i w wersji rozszerzonej (często znacznie) oraz 2 dwujęzycznych z przedrukami), przy czym 22 z nich opublikowano w czasopiśmie naukowych (18 po doktoracie), a 22 w monografiach zbiorowych (16 po doktoracie; z czego 5 ukazało się w wersjach referatowych i rozszerzonych lub w przedrukach i tłumaczeniach); a także 10 innych publikacji po doktoracie i kilku przed doktoratem, w tym: **współautorem 1 obszernego wywiadu naukowego**, który ukazał się równolegle w wydaniu anglojęzycznym i polskojęzycznym, **tłumaczem 7 tekstów naukowych innych autorów** (1 z języka angielskiego po doktoracie, 6 na język angielski przed doktoratem), **autorem 1 recenzji naukowej książki** innego autora; **współautorem części projektu ESK dla miasta Katowice**, **autorem lub współautorem 7 wstępów do książek** (nie wymieniam ich w wykazie) i **kilku artykułów popularnonaukowych** (nie wymieniam ich w wykazie, wszystkie powstały przed doktoratem, dla „Gazety Uniwersyteckiej UŚ”). Kilukrotnie moje artykuły opublikowane w zagranicznych tomach pokonferencyjnych były nominowane do rozszerzenia i publikacji w tematycznych tomach zbiorowych zawierających wybór najlepszych badań z danego projektu *Cyber Hub* w ID.net. Kilka moich artykułów zamieszczonych w zagranicznych monografiach zbiorowych miało drugie wydanie w książkach opublikowanych przez wydawnictwo Brill.

Brałam **udział w konferencjach zagranicznych i międzynarodowych** [w tym 16 z referatem po doktoracie, m.in. w Oxford University, Inter-Disciplinary.Net (w Pradze, Oxfordzie i Salzburgu), Universidade de Lisboa – University of Nottingham – IASA (w Lizbonie), Cultmedia (na Uniwersytecie Śląskim, w Czeskiej Akademii Nauk w Pradze)

czy w Muzeum Śląskim (we współpracy z Politechniką Śląską i UŚ)], a także **w konferencjach krajowych** (19 z referatem po doktoracie), **prowadziłam wykłady lub cykle wykładów na zaproszenie oraz wykłady plenarne** [m.in. na zaproszenie Polskiego Towarzystwa Edukacji Medialnej, za granicą m.in. w Uniwersytecie Karola w Pradze, w Uniwersytecie w Belgradzie (na zaproszenie Ambasady RP), w Instytucji Kultury Galerii Miasta Bratysławy (na zaproszenie Ambasady RP w Bratysławie)], prowadziłam wykłady i warsztaty w Medialabie Katowice, **brałam udział w panelach eksperckich** w Polsce, m.in. na zaproszenie PTK, Centrum Promocji Informatyki w Warszawie, Instytucji Kultury Warsztaty Kultury oraz Zachęta w Lublinie, Medialabu Katowice, Instytucji Kultury Ars Cameralis Silesiae Superioris, Instytucji Kultury Katowice Miasto Ogrodów, Geek Girls Carrots Silesia, Usability Day Silesia – Future Processing, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Biblioteki Jagiellońskiej) oraz **brałam udział w grupach badawczych, grupach roboczych projektów i grupach warsztatowych** (m.in. w ramach projektu Grundtvig w Hochschule für Technik und Wirtschaft w Berlinie oraz w spotkaniu organizowanym przez University of Primorska w Koprze w Bledzie na Słowenii, czy w **ramach spotkań sieci** Cultmedia i Inter-Disciplinary.Net); brałam także udział w **metodologicznych warsztatach FNP** dla beneficjentów programów Fundacji).

Byłam **kierownikiem i głównym koordynatorem 5 projektów konferencyjnych**: 1 zagranicznej i 3 międzynarodowych konferencji naukowych oraz 1 krajowego seminarium naukowego; **działałam w 4 komitetach naukowych** (jako Steering Group Member lub Steering Group & Project Leader) **4 konferencji zagranicznych** o charakterze międzynarodowym, organizowanych przez międzynarodową sieć naukową z Oxfordu Inter-Disciplinary.Net, a także w komitetach naukowych i organizacyjnych konferencji krajowych. W sumie **zorganizowałam i współorganizowałam 11 zagranicznych i międzynarodowych konferencji naukowych** (w tym **3 cykle konferencji** powtarzanych corocznie w latach 2008-2016) oraz **6 konferencji krajowych**.

Brałam aktywny udział w **pracach sieci naukowych**: Cultmedia (badacze z Niemiec, Austrii, Hiszpanii, Czech, Słowacji i Polski), Inter-Disciplinary.Net (globalna sieć, z dominacją badaczy z Wielkiej Brytanii, USA, Australii oraz z innych krajów europejskich, w tym Czech i Polski), Enable (sieć 20 partnerów z całej Europy i Australii) i CVHI (badacze

z Wielkiej Brytanii, Niemiec, RPA, USA, Izraela, Francji, Estonii, Polski etc.), a także w polskiej grupie badaczy skupionych wokół Ogólnopolskich Warsztatów Memetycznych.

Jestem lub byłam **członkiem 7 towarzystw naukowych**, z czego za najważniejsze uznaję prace w Inter-Disciplinary.Net (gdzie przez 8 lat pełniłam funkcję Steering Group Member, a przez ostatnie 2 lata także Steering Group & Project Leader) oraz w Polskim Towarzystwie Badań nad Filmem i Mediami (byłam członkiem założycielem i skarbnikiem w pierwszej kadencji Śląskiego Oddziału PTBFM), byłam także członkiem założycielem i wiceprezesem stowarzyszenia Instytut Mediów z siedzibą w Katowicach, organizującego badania i spotkania naukowe.

Ważnym wydarzeniem w mojej pracy naukowej była współpraca z prof. Derrickiem de Kerckhove, który zaprosił mnie na miesięczny **staż naukowy** (Wicklów Fellowship) do Kanady (Ontario). Była to inicjatywa prywatna tego badacza, wieloletniego Dyrektora Center for Culture and Technology, University of Toronto. W czasie stażu (latem 2009) wraz z dr. Michałem Derdą-Nowakowskim i prof. de Kerckhovem pracowaliśmy nad książką *Kody McLuhana*, przeprowadziliśmy cykl wywiadów naukowych oraz prowadziliśmy badania własne w międzynarodowym zespole (złożonym z badaczy z Włoch, Hiszpanii, Brazylii, Kanady, Chin i Polski). Starłam się także o staż naukowy typu *post-doc* w Planetary Collegium w University of Plymouth i University of Oxford – uzyskałam zgodę naukowców (prof. Roya Ascotta i prof. Susan Greenfield) na realizację interdyscyplinarnego projektu *Digital Footprints*, jednak nie udało mi się pozyskać finansowania projektu (w ramach jedynego dostępnego wówczas programu typu post-doc, jakim był konkurs Kolumb FNP).

Brałam udział w kilku **projektach badawczych o charakterze międzynarodowym**, szczegóły zamieszczam w wykazie dorobku w sekcji II.9 i II.14. Inicjowałam także projekty tego typu, m.in. projekty *Dni Nowych Mediów/New Media Days*, *Transgressing the Senses* czy kontynuację *CVHI* w formule lokalnej: *CVHI-Polska*. Pracowałam lub pracuję w zespołach realizujących unijne projekty o charakterze naukowym, a także dydaktycznym i kulturotwórczym. Ponadto współpracuję z instytucjami lokalnymi, krajowymi, międzynarodowymi, co szczegółowo opisałam w wykazie dorobku naukowego w sekcjach: III.2, III.5 i III.6. Wśród najważniejszych moich stałych partnerów instytucjonalnych poza Alma Mater można wymienić: Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, Instytucję Kultury Ars Cameralis Silesiae Superioris, Instytucję Kultury Katowice Miasto Ogrodów, Medialab

Katowice, Wydawnictwo Naukowe ExMachina, BWA w Katowicach, a także Biuro ESK 2016 Miasta Katowice, dla którego współtworzyłam projekt rozwoju miasta (byłam członkiem zespołu merytorycznego opracowującego program miejskiej kandydatury do konkursu o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury).

Za swoją działalność naukową oraz na jej realizację uzyskałam dotychczas kilka stypendiów naukowych, grantów oraz nagrodę:

1. Stypendium FNP i Towarzystwa Naukowego Warszawskiego na realizację projektu *Cybercultures – Digital Memories* (stypendium konferencyjne dla młodych naukowców nr 1629/J08), miejsce realizacji: Oxford-Salzburg (2008-2009);
2. Grant MKiDN na realizację projektu *Dni Nowych Mediów* nr NN-650-39/2008, BW-02-1007-168-08, umowa z MKiDN nr 1840/2008/FPK/DS, miejsce realizacji: Katowice (2008-2009).
3. Stypendium dla młodych naukowców na realizację projektu *Design of Assistive Technologies* – dotacja University of Glasgow, miejsce realizacji: Wrocław (2009-2010).
4. Nagroda Indywidualna Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach III stopnia za działalność naukowo-badawczą za monografię *Media w podróży* (2011).
5. Stypendium MNiSW dla młodych wybitnych naukowców (MNiSW decyzja 357/E-340/STYP/6/2011, PI-0211-001) (w latach 2011-2014).
6. Dotacja na realizację projektu *Borders of Digital Arts* – fundator: Inter-Disciplinary.Net, miejsce realizacji: Oxford (2015-2016).
7. Kilka dodatków uczelnianych za ponadprzeciętne osiągnięcia w działalności naukowej w konkursach Rektora (w latach 2010, 2011) i w ramach podwyżki ocennej zależnej od wyników w pracy (2015, 2016).

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Osiągnięcia dydaktyczne

Niemal od początku pracy naukowej prowadzę **pracę dydaktyczną w Instytucie Nauk o Kulturze UŚ** (od 2004). Opracowałam i poprowadziłam dotąd ponad 20 przedmiotów (w formie ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, warsztatów oraz wykładów i wykładów specjalnościowych), związanych tematycznie z obszarem swoich badań, czyli z nowymi mediami, antropologią mediów, teorią komunikacji, mediami masowymi i kulturą wizualną (ostatnio m.in. *Antropologia mediów, Wybrane zagadnienia komunikacji społecznej, Komunikacja kulturowa, Interfejsy w kulturze, Media w przestrzeni miasta, Nowe media i multimedia, Komunikacja audiowizualna*).

Od kilku lat **prowadzę seminaria magisterskie**. Do tej pory byłam **promotorem** 19 magistrantów (na kierunkach: Kultury mediów oraz Kulturoznawstwo (MISH)), w tym 2 obcokrajowców, obecnie (2020-2022) przygotowuję do obrony magisterskiej kolejnych 11 studentów; byłam **recenzentem** prac magisterskich, pełniłam także rolę **promotora pomocniczego** w dwóch przewodach doktorskich (jeden zamknięty nadaniem stopnia doktora nauk humanistycznych, jeden zamknięty po pozytywnych recenzjach przed obroną): dr. Marka Lyszczyny (rozprawa: *Twórczość filmowa Jeana Rollina w kontekście francuskiej tradycji grozy*) i mgr Ewy Walewskiej (rozprawa: *Mobilność jako element usieciowionej technocodzienności w XXI wieku. Perspektywa kulturowa*).

W latach 2011-2013 byłam też **wykładowcą w Akademii Muzycznej** w Katowicach (opracowałam i prowadziłam przedmiot *Komunikacja społeczna i organizacja imprez* na dwóch wydziałach). Prowadziłam też (w ramach projektu *McLuhan Year in Cybergarden*) w 2011 roku **warsztaty dla studentów kierunku projektowanie graficzne ASP** w Katowicach z zakresu determinizmu technologicznego, których efekty zostały przedstawione na wystawie: *Hommage à McLuhan*.

Dydaktykę akademicką prowadziłam także poza krajem. W 2011 roku przeprowadziłam cykl wykładów filmoznawczych dla studentów polonistyki w Uniwersytecie w Belgradzie (na zaproszenie Ambasady RP). Ponadto w latach 2015-2018 w Uniwersytecie Karola w Pradze na Wydziale Humanistycznym (FHS) prowadziłam 4 cykle zajęć kursowych w języku angielskim w semestrze letnim (2 cykle wykładów interdyscyplinarnych dla studentów FHS: *Media Anthropology in Historical and Methodological Contexts* oraz 2 cykle wykładów i warsztatów na kierunku Interactive Media: *Digital storytelling and social*

mapping as creative and educational tools). Była to współpraca dydaktyczna i naukowa, która została zainicjowana dzięki współpracy naukowej z liderem *Cyber Hub* w sieci Inter-Disciplinary.Net. Wraz z dr. Danielem Rihą doprowadziliśmy do podpisania umowy partnerskiej w ramach programu Erasmus i Erasmus+ pomiędzy Uniwersytetem Karola w Pradze i Uniwersytetem Śląskim w Katowicach. Przez cztery lata uczestniczyliśmy w dwustronnej wymianie kary dydaktycznej pomiędzy naszymi Instytutami, dzięki której studenci UŚ zyskali możliwość uczestnictwa w warsztatach z zakresu tworzenia machinimy przy pomocy Moviestorm Studio, a studenci z Pragi możliwość uczestnictwa w kursach z zakresu antropologii mediów i cyfrowego *storytellingu*; pracowaliśmy nad publikacjami oraz przygotowaliśmy projekt grantowy w ramach Funduszu Wyszehradzkiego wraz z partnerami z Węgier (Kitchen Budapest) i Słowacji (Uniwersytet Mateja Beli w Bańskiej Bystrzycy).

W związku z obowiązkami **Zastępcy Dyrektora ds. Dydaktycznych** Instytutu Nauk o Kulturze (później Instytutu Nauk o Kulturze i Studiów Interdyscyplinarnych) UŚ, w 2013/2014 roku **kierowałam pracami instytutowego zespołu przygotowującego nowy kierunek studiów: Kultury mediów** (studia II stopnia, stacjonarne i niestacjonarne). Opracowałam wiele modułów, odpowiadałam za przygotowanie całości dokumentacji wniosku do MNiSW o otwarcie kierunku na poziomie studiów magisterskich. Studia zostały uruchomione, pozytywnie przeszły akredytację i niezmiennie cieszą się dużym zainteresowaniem kandydatów. Udało mi się także wprowadzić na kierowanych przeze mnie kierunkach studiów pewne **innowacje dydaktyczne**. W roku akademickim 2014/2015 wprowadziłam do programu kierunków INKSI moduł Akademii Polskiego Filmu (we współpracy z PISF i Kinem Amok, z inspiracji prof. Andrzeja Gwoźdźcia). W tym samym czasie nawiązałam także współpracę dydaktyczną z Medialabem Katowice, z którym wcześniej współpracowałam naukowo, dzięki czemu studenci Kulturoznawstwa i Kultur mediów UŚ przez kilka lat uczestniczyli w autorskich warsztatowych zajęciach medialabowych, wypracowanych przeze mnie wspólnie z ekspertami Medialabu.

Od kilku lat uczestniczę także w **projektach dydaktycznych**. W roku 2018/2019 pełniłam opiekę tutorską nad wybitną studentką w ramach programu „Tutoring dla najlepszych studentów UŚ”. W roku 2019 opiniowałam jako ekspert wewnętrzny projekt POWER „Uniwersytet Kulturoznawców w Uniwersytecie Humanistów”, dofinansowany

przez NCI BR. Opracowałam moduł i od II 2020 jestem mentorem grup projektowych *Nowe media i multimedia* (dotychczas trzech) dla pracowników instytucji kultury (w kategorii wiekowej 35+), opracowałam moduł i prowadzę także laboratoria: *Strategie audiowizualne w promocji kultury*. Od XI 2021 prowadzę także grupę projektową: *Ciało jako narzędzie komunikacji i narzędzie wpływu* dla studentów w ramach programu „Jeden Uniwersytet – Wiele Możliwości. Program Zintegrowany” (dofinansowanego z EFS, Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój).

Wielokrotnie byłam (i obecnie także jestem) **opiekunem roku**, w latach 2008-2011 byłam **opiekunem praktyk studenckich** (440 studentów), a w latach 2005-2010 byłam **opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Komunikacji Kulturowej UŚ**. Pod moją opieką koło zrealizowało szereg wyjazdów naukowych, organizowało wydarzenia artystyczne, wykłady zaproszone i konferencje naukowe, m.in. nawiązało współpracę z Centrum Dialogu Muzeum Auschwitz Birkenau, współtworzyło główne wydarzenie Studenckiego Festiwalu Nauki UŚ w roku 2010, jaką była konferencja „Narodziny Nowego Człowieka”, zrealizowało projekt zagraniczny w Uniwersytecie Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy (Słowacja). Prace studentów z różnych lat zredagowałam i opublikowałam z dwóch monografiach zbiorowych z serii Zeszyty Komunikacji Kulturowej w Wydawnictwie Naukowym ExMachina. Studenci działający w Kole, gdy byłam jego opiekunem, znaleźli później zatrudnienie w instytucjach kultury, administracji publicznej, mediach i firmach z branży PR lub IT. Za szczególnie cenne uznaję to, że **7 studentów współpracujących z Kołem pod moją opieką kontynuowało później badania na studiach doktoranckich**, 5 z nich uzyskało już tytuł doktora nauk humanistycznych, a 2 osoby otworzyły przewód doktorski. Trzy osoby spośród nich znalazły zatrudnienie w Uniwersytecie Śląskim, w tym jedna osoba w Instytucie Nauk o Kulturze.

Osiągnięcia organizacyjne

Rada Naukowa Instytutu Nauk o Kulturze (a następnie Instytutu Nauk o Kulturze i Studiów Interdyscyplinarnych) **trzykrotnie wybrała mnie do pełnienia funkcji Zastępcy Dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych** (2012/2013 Zastępca Dyrektora Instytutu ds. Studiów Niestacjonarnych, 2013-2016 Zastępca Dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych Studiów Stacjonarnych, 2016-2019 Zastępca Dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych Studiów Niestacjonarnych i Promocji). Funkcję tę pełniłam przez dwie kadencje (2012-2016 z krótką

przerwą na urlop macierzyński oraz 2016-2019), zrezygnowałam z niej w II 2019 z uwagi na drugi urlop macierzyński. Do moich obowiązków należała **organizacja dydaktyki w Instytucie** (studia na kierunkach: Kulturoznawstwo i Kultury mediów), w tym koordynacja działań związanych z **otwarcie nowego kierunku: Kultury mediów (II stopnia)** oraz otwieraniem nowych specjalności na studiach kulturoznawczych.

Z racji obowiązków w latach 2012-2016 i 2016-2019 byłam **członkiem Rady Naukowej Instytutu** oraz brałam udział w posiedzeniach Kolegium Dziekańskiego. Byłam **członkiem wydziałowych zespołów i komisji** o charakterze dydaktycznym, projakościowym i promocyjnym (2012-2013 członek Wydziałowego Zespołu ds. Akredytacji, 2015-2016 i 2016-2018 – członek Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, 2016-2018 – członek Wydziałowej Komisji w ramach naboru do programu Erasmus+, 2015-2016 i 2016-2018 – członek Wydziałowego Zespołu ds. Promocji). **Kierowałam** także analogicznymi **instytucyjnymi zespołami** o charakterze dydaktycznym, projakościowym i promocyjnym (2015-2016 i 2016-2018 – Przewodnicząca Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia na kierunkach prowadzonych przez INKSI (Kulturoznawstwo i Kultury mediów), 2018-2019 – członek Zespołu przygotowującego w INKSI raport dla PKA na kierunkach Kulturoznawstwo i Kultury mediów, 2015-2016 – Przewodnicząca Instytutowej Komisji w ramach naboru do programu Erasmus, 2012-2016 i 2016-2019 – Przewodnicząca Instytutowego Zespołu ds. Promocji).

Brałam także udział w pracach **Rektorskiej Komisji ds. Kształcenia** [prezentowałam nowy kierunek INKSI *Kultury mediów* (2013) oraz recenzowałam projekt nowego kierunku Wydziału Artystycznego: *Muzyka w multimedialach* (2021)].

W 2016 roku zostałam także wybrana **członkiem** (ostatniej) **Rady Naukowej Wydziału Filologicznego UŚ** i pełniłam tę rolę aż do jej rozwiązania w 2019. Z wyboru społeczności akademickiej pełniłam także rolę **elektora z ramienia Wydziału Filologicznego** w ostatnich powszechnych wyborach Rektora UŚ przed reformą.

Od października 2020 jestem **członkiem Rady Dydaktycznej Kierunków Kulturoznawstwo i Kultury Mediów**.

Pełniłam także aktywną rolę w **pracach towarzystw naukowych**, m.in. byłam członkiem Zarządu (skarbnikiem) Śląskiego Oddziału PTBFM oraz członkiem Zarządu (wi-

ceprezesem) stowarzyszenia Instytut Mediów, a także członkiem komisji skrutacyjnej przy ostatnich wyborach Zarządu i Prezesa PTEM.

Za **najważniejsze osiągnięcia** w zakresie działalności organizacyjnej uznaję pozytywne efekty akredytacji dla Wydziału Filologicznego (2012-2013) oraz kierunków Kulturoznawstwo i Kultury mediów, prowadzonych przez INKSI UŚ (2018-2019, ocena „w pełni”), do czego przyczyniłam się pełniąc dwukrotnie rolę członków zespołów przygotowujących raport akredytacyjny dla PKA. Najwięcej satysfakcji dało mi jednak współautorstwo popularnego kierunku studiów: Kultury mediów, w tym specjalności Komunikacja medialna. Za istotne uznaję także dobre relacje z pracownikami, doktorantami, studentami i otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz wysoką kulturę organizacji, jaką udało się przez te wszystkie lata zbudować w Instytucie Nauk o Kulturze, co zauważył zespół oceniający PKA (2019).

Za działalność organizacyjną otrzymałam dotychczas 4 nagrody Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach:

1. Nagroda zespołowa Rektora III stopnia za działalność organizacyjną (2014);
2. Nagroda zespołowa Rektora III stopnia za działalność organizacyjną (2015);
3. Nagroda zespołowa Rektora III stopnia za działalność organizacyjną (2017);
4. Nagroda zespołowa Rektora II stopnia za działalność organizacyjną (2018).

Osiągnięcia popularyzujące naukę lub sztukę

Do osiągnięć popularyzujących naukę i sztukę należy zaliczyć moją działalność w zakresie organizacji konferencji naukowych, festiwali i warsztatów, a także do pewnego stopnia działalność publikacyjną. W latach 2012-2019 kierowałam także promocją Instytutu, wprowadzając do myślenia akademickiego ideę komunikacji z otoczeniem społecznym, m.in. za pośrednictwem mediów cyfrowych. Było to naturalną konsekwencją prowadzonej przeze mnie działalności badawczej i animacyjnej. Tę drugą postrzegałam zawsze jako praktyczne przedłużenie badań naukowych w obszarze studiów nad kulturą i mediami.

W zakresie organizacji konferencji naukowych i innych spotkań zawsze istotne było dla mnie łączenie specjalistycznej (choć często interdyscyplinarnej i międzydziedzinowej) **debaty naukowej z otwartymi dla publiczności dyskusjami oraz działaniami**

o charakterze artystycznym i animacyjnym (np. projekty *Dni Nowych Mediów*, *Transgressing the Senses*, *Digital Arts*). Projektom tym towarzyszyły wydarzenia artystyczne z zakresu sztuki mediów (koncerty multimedialne, wystawy sztuki mediów i projektowania graficznego) oraz otwarte warsztaty medialne dla publiczności. Organizowane wydarzenia starałam się wpisywać w szerszy kontekst festiwali naukowo-kulturalnych w regionie, m.in. Górnośląski Festiwal Sztuki Kameralnej Ars Cameralis (który powiązałam z projektem *Dni Nowych Mediów*), Videonale, Festiwal Art+Bits, czy też w szerszy kontekst wydarzeń o zasięgu europejskim czy nawet globalnym, jak projekt *McLuhan Year in Cybergarden*, który udało się wpisać w globalne obchody 100 rocznicy urodzin Marshalla McLuhana.

Z perspektywy popularyzacyjnej istotne były także projekty realizowane w sieciach: ENABLE, CVHI i CVHI-Polska, które służyły **upowszechnieniu wiedzy o nowych technologiach dedykowanych osobom z dysfunkcjami poznawczymi**, zwłaszcza narządu wzroku i słuchu.

Osobne miejsce w transferze idei naukowych do szerszej społeczności miał także projekt zespołowy realizowany dla miasta Katowice, który wiązał się z **tworzeniem programu polityki kulturalnej miasta** na lata 2011-2016. Katowice nie uzyskały wówczas tytułu ESK 2016, jednak program został przez komisję oceniony bardzo wysoko, a jego elementy weszły do realizacji (np. stowarzyszenie Instytut Mediów, Medialab Katowice, festiwale Videonale i Art+Bits, etc.). Dzięki projektowi Katowice Miasto Ogrodów, w którego tworzeniu wówczas uczestniczyłam, władze miasta zaczęły dostrzegać potencjał lokalny i oparły swoją nową politykę promocji i rozwoju miasta na działaniach w sektorze kultury i nowych technologii. Projekt *Cyberogród* był małym elementem, który się do tego przyczynił. Dziś samo miasto, jak i jego wizerunek społeczny, są zupełnie inne.

Do najważniejszych moich działań popularyzujących naukę i sztukę można zaliczyć **organizację w sumie 17 konferencji i seminariów naukowych** (w tym 3 cykli konferencyjnych, 11 konferencji zagranicznych i międzynarodowych, 6 krajowych), **udział w projektach** (zwłaszcza miejskich), **współdziałania z instytucjami kultury, współpracę z międzynarodowymi sieciami naukowymi**, a także **publikacje o charakterze naukowym**, czyli 2 monografie autorskie, 9 monografii zbiorowych, 44 artykuły naukowe i inne (a także o charakterze popularnonaukowym przed doktoratem). Część z nich, zwłaszcza moje publikacje dotyczące pamięci cyfrowej, mediów w podróży, rozwoju mediów społecznościowych

i transformacji wiedzy pod wpływem Sieci, posiada pewien wpływ na debatę naukową, o czym świadczą cytowania, w dużej mierze zagraniczne.

Swoją pracą wspierałam także innych badaczy w zakresie popularyzacji ich badań, **redagując w sumie 9 monografii zbiorowych** (we współpracy z dr. Michałem Derdą-Nowakowskim, dr. Danielem Rihą oraz prof. Derrickiem de Kerckhove), z czego większość za granicą, oraz tworząc i redagując serie naukowe w dwóch wydawnictwach krajowych. Istotną rolę odegrała także moja praca w ramach 4 międzynarodowych sieci naukowych, zwłaszcza w sieci Inter-Disciplinary.Net, w której współtworzyłam merytorycznie programy czterech konferencji (w tym trzech cykli konferencji przez 8 lat). W tym czasie przeczytałam i zaopiniowałam setki abstraktów konferencyjnych, czytałam i selekcionowałam dziesiątki artykułów naukowych do publikacji tematycznych, a także opracowywałam redakcyjnie publikacje w trzech wydawnictwach zagranicznych: Rodopi, Brill i Inter-Disciplinary Press (obecnie wszystkie należą do Brill). Współpracowałam także z Wydawnictwem Naukowym ExMachina oraz (od 2018) z Wydawnictwem Uniwersytetu Śląskiego, **pomagając popularyzować badania prowadzone przez studentów, doktorantów i uznanych badaczy.**

Kierowanie promocją Instytutu było osobnym wyzwaniem, które wymagało wprowadzenia Instytutu na drogę komunikacji z otoczeniem za pośrednictwem kontaktów bezpośrednich, umów instytucjonalnych, jak i mediów elektronicznych (w tym czasie dwukrotnie organizowałam Dni Otwarte Kulturoznawstwa i Kultur mediów dla kandydatów na studia, podjęłam współpracę z szeregiem instytucji, powołałam i koordynowałam działania zespołu ds. promocji w mediach społecznościowych, ale też pełniłam rolę webmastera serwisu INKSI). Dzięki tym działaniom udało się **popularyzować działania naukowe i dydaktyczne katowickiego ośrodka kulturoznawczego.** Współorganizowałam również **obchody 25-lecia Instytutu** Nauk o Kulturze i Studiów Interdyscyplinarnych i konferencję naukową z nimi związaną, a także współredagowałam (wraz z dr hab. prof. UŚ Beatą Gontarz i dr hab. prof. UŚ Magdaleną Kempną-Pieniążek) monografię zbiorową: *W przestrzeniach kultury*, która stanowi szczególną propozycję spojrzenia na kulturę i media, wypracowaną przez **krajowe środowisko kulturoznawcze i medioznawcze.**

Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Czynnikami negatywnie wpływającymi na moją działalność naukową były obowiązki organizacyjne, wynikające ze sprawowanych funkcji w Instytucie oraz nakładające się na ten sam okres pracy urlopy macierzyńskie i obowiązki rodzicielskie z tym związane, a także pandemia. Splotły się one w ostatnich latach, co z jednej strony wpłynęło na wydłużenie procesu powstawania rozprawy habilitacyjnej, a z drugiej – niewątpliwie skutkowało pogłębieniem mojej refleksji naukowej o obszary zarządzania wiedzą i edukacji medialnej.

Pozytywnie na moje działania naukowe wpłynęły natomiast: interdyscyplinarne kontakty naukowe z badaczami zagranicznymi i krajowymi, praca w sieciach naukowych i projektach międzynarodowych oraz lokalnych. Pomagały mi także stypendia, granty i nagrody, które wykorzystałam na prowadzenie działalności badawczej.

.....
(podpis wnioskodawcy)